

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 18ης Οκτωβρίου 2001 *

Στην υπόθεση T-196/01 R,

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, εκπροσωπούμενο από τον Δ. Νικόπουλο, δικηγόρο,

αιτούν,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τη Μ. Κοντού-Durande, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως C (2001) 1284 της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 2001, για την κατάργηση κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 1 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους, αφενός, καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων, αφετέρου (ΕΕ L 374, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2082/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993 (ΕΕ L 193, σ. 20), περιλαμβάνει στον τίτλο IV (άρθρα 14 έως 16) τις διατάξεις σχετικά με την επεξεργασία των αιτήσεων χρηματοδοτικής συνδρομής των διαρθρωτικών ταμείων, τις προϋποθέσεις χορηγήσεως της συνδρομής και ορισμένες ειδικές διατάξεις.
- 2 Το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 4253/88, όπως τροποποιήθηκε, προβλέπει τα εξής:

«Η Επιτροπή εξετάζει τις αιτήσεις, ιδίως ώστε:

- να εκτιμήσει κατά πόσο οι ενέργειες και τα μέτρα που προτείνονται συμβιβάζονται με την αντίστοιχη κοινοτική νομοθεσία και, κατά περίπτωση, με το κοινοτικό πλαίσιο στήριξης,

- να εκτιμήσει τη συμβολή της προτεινόμενης ενέργειας στην πραγματοποίηση των ειδικών της στόχων και, όταν πρόκειται για λειτουργικό πρόγραμμα, τη συνοχή των μέτρων που το συνιστούν,

- να επαληθεύσει ότι οι διοικητικοί και χρηματοοικονομικοί μηχανισμοί αρμόζουν για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική εφαρμογή της δράσης,

- να καθορίσει τον ακριβή τρόπο παρέμβασης του ή των σχετικών ταμείων, βάσει, ενδεχομένως, των πληροφοριών που έχουν ήδη δοθεί για οποιοδήποτε αντίστοιχο κοινοτικό πλαίσιο στήριξης.

Η Επιτροπή αποφασίζει σχετικά με τη χορήγηση της συνδρομής των ταμείων [...], εφόσον οι προβλεπόμενοι στο παρόν άρθρο όροι πληρούνται, εντός έξι, κατά κανόνα, μηνών από της παραλαβής της αιτήσεως. Η χορήγηση της συνδρομής όλων των ταμείων και των άλλων υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων για τη χρηματοδότηση μιας παρέμβασης, συμπεριλαμβανομένων αυτών που έχουν ορισθεί με τη μορφή ολοκληρωμένης προσέγγισης, διέπεται από μια μόνο απόφαση της Επιτροπής.»

3 Το άρθρο 24 του κανονισμού 4253/88, όπως τροποποιήθηκε, υπό τον τίτλο «Μείωση, αναστολή και ακύρωση της συνδρομής», προβλέπει τα εξής:

«1. Αν η υλοποίηση δράσης ή μέτρου δεν φαίνεται να δικαιολογεί ούτε τμήμα ούτε το σύνολο της χρηματοδοτικής συνδρομής που έχει χορηγηθεί, η Επιτροπή προβαίνει σε κατάλληλη εξέταση της περίπτωσης στα πλαίσια της εταιρικής σχέσης, ζητώντας ιδίως από το κράτος μέλος ή τις λοιπές αρμόδιες αρχές που αυτό ορίζει για την υλοποίηση της δράσης, να της υποβάλουν παρατηρήσεις εντός τακτής προθεσμίας.

2. Μετά την εξέταση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να μειώσει ή αναστείλει τη συνδρομή για την εν λόγω δράση ή σχετικό μέτρο αν από την εξέταση επιβεβαιωθεί ότι υπάρχει παρατυπία ή σημαντική αλλαγή της φύσης ή των συνθηκών υλοποίησης της δράσης ή του μέτρου, για την οποία δεν ζητήθηκε η έγκριση της Επιτροπής.

[...]»

- 4 Στις 25 Σεπτεμβρίου 1996, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C (96) 2542 (στο εξής: απόφαση περί χορηγήσεως συνδρομής), νομική βάση της οποίας είναι, ιδίως, ο κανονισμός 4253/88, όπως τροποποιήθηκε, και ειδικότερα το άρθρο του 14, παράγραφος 3.
- 5 Το άρθρο 1 της αποφάσεως περί χορηγήσεως συνδρομής προβλέπει ότι τίθεται σε εφαρμογή ενέργεια με τη μορφή πρότυπου πειραματικού σχεδίου σχετικά με την επιτάχυνση της αποκαταστάσεως καμένων δασών στην Ελλάδα (στο πλαίσιο του σχεδίου 93.EL.06.023), οι λεπτομέρειες της οποίας περιγράφονται στο παράρτημα 1 της εν λόγω αποφάσεως. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, η ευθύνη για την εφαρμογή της εν λόγω ενέργειας ανατίθεται στο εργαστήριο δασικής γενετικής και βελτιώσεως δασοπονικών ειδών (Laboratory of Forest Genetics and Plant Breeding) το οποίο είναι επίσης ο δικαιούχος της κοινοτικής χρηματοδότησεως σύμφωνα με το άρθρο 5 της αποφάσεως περί χορηγήσεως συνδρομής (στο εξής: δικαιούχος). Ο δικαιούχος ανήκει στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (στο εξής: αιτούν).
- 6 Κατά το άρθρο 2 της αποφάσεως περί χορηγήσεως συνδρομής, οι επιλέξιμες δαπάνες ενόψει της συνδρομής είναι οι πραγματοποιούμενες μετά την 1η Σεπτεμβρίου 1996, ημερομηνία ενάρξεως της ενέργειας. Στην εν λόγω διάταξη προβλέπεται επίσης ότι η υλοποίηση της ενέργειας λήγει το αργότερο στις 28 Φεβρουαρίου 2001.

- 7 Στο άρθρο 3 της απόφασης περί χορηγίσεως συνδρομής προβλέπεται ότι το συνολικό επιλέξιμο κόστος της ενέργειας ανέρχεται σε 717 532 ευρώ, επί του οποίου η Κοινότητα αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλει ανώτατο ποσό 538 149 ευρώ ως χρηματοδοτική συνδρομή.
- 8 Κατά το άρθρο 4 της απόφασης περί χορηγίσεως συνδρομής, «οι όροι εφαρμογής της παρούσας απόφασης αναφέρονται στο παράρτημα 2».
- 9 Στο παράρτημα 1 της απόφασης περί χορηγίσεως συνδρομής εμφανίζονται όλα τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν το επίμαχο σχέδιο: ο τίτλος, οι γενικοί και ειδικοί στόχοι, το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής, οι λεπτομέρειες των ενεργειών για την επίτευξη των καθορισθέντων στόχων, τα στοιχεία του δικαιούχου της συνδρομής (εν προκειμένω, ο τραπεζικός λογαριασμός είναι στο όνομα της επιτροπής ερευνών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης — στο εξής: επιτροπή ερευνών), η σημασία των αναμενόμενων αποτελεσμάτων για την Κοινότητα, το κόστος του σχεδίου και ο συνολικός του προϋπολογισμός, όπως κατανέμεται μεταξύ των χρηματοδοτικών οργανισμών. Η κοινοτική συμμετοχή ανέρχεται στο 75 % του συνολικού κόστους.
- 10 Το σημείο 10 του παραρτήματος 2 της απόφασης περί χορηγίσεως συνδρομής προβλέπει τα εξής:

«Σε περίπτωση που δεν πληρούται ένας από τους προαναφερθέντες όρους ή αναλαμβάνονται ενέργειες που δεν προβλέπονται στο παράρτημα 1, η Κοινότητα δύναται να αναστείλει, να μειώσει ή να ακυρώσει τις συνεισφορές της και να προβεί στην ανάκτηση των πληρωμών που έχει καταβάλει. Στις περιπτώσεις αυτές, ο δικαιούχος δύναται να αποστείλει τις παρατηρήσεις του εντός προθεσμίας που καθορίζει η Επιτροπή, πριν την εφαρμογή των εν λόγω αναστολών, μειώσεων, ακυρώσεων ή αιτήσεων επιστροφής των πληρωμών.»

- 11 Ο δικαιούχος έλαβε εκ μέρους της Κοινότητας, από 1ης Σεπτεμβρίου 1996, συνολικό ποσό 215 260 ευρώ, ήτοι το 40 % της προβλεπόμενης κοινοτικής χρηματοδότησεως.
- 12 Κατά τη διάρκεια επιτοπίων ελέγχων που διενεργήθηκαν από τις 9 έως τις 12 Νοεμβρίου 1998, η Επιτροπή διαπίστωσε στοιχεία δυνάμενα να συνιστούν παρατυπίες. Κατά συνέπεια, αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 24 του κανονισμού 4253/88 καθώς και στο σημείο 10 του παραρτήματος 2 της αποφάσεως περί χορηγήσεως συνδρομής.
- 13 Με συστημένη επιστολή με αποδεικτικό παραλαβής της 25ης Οκτωβρίου 1999, αντίγραφο της οποίας απεστάλη στην Ελληνική Δημοκρατία, η Επιτροπή κοινοποίησε στον δικαιούχο τα στοιχεία τα οποία, κατά την άποψή της, μπορούσαν να συνιστούν παρατυπίες, επισημαίνοντας ότι τα στοιχεία αυτά θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν ενδεχομένως, μεταξύ άλλων μέτρων, την ανάκτηση του ήδη καταβληθέντος ποσού της χρηματοδοτικής συνδρομής. Η Επιτροπή ζήτησε επίσης από τον δικαιούχο να της προσκομίσει εντός προθεσμίας έξι εβδομάδων την απόδειξη, μέσω επικυρωμένων αντιγράφων διοικητικών και λογιστικών εγγράφων, ότι είχε εκπληρώσει τις υποχρεώσεις τις οποίες υπείχε σύμφωνα με την απόφαση περί χορηγήσεως συνδρομής.
- 14 Ο δικαιούχος απάντησε στην Επιτροπή με έγγραφο της 3ης Δεκεμβρίου 1999.
- 15 Στις 8 Ιουνίου 2001, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C (2001) 1284, με την οποία κατήγγησε τη χορηγηθείσα στον δικαιούχο χρηματοδοτική συνδρομή (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).
- 16 Το άρθρο 2 της προσβαλλόμενης αποφάσεως ορίζει ότι ο δικαιούχος και, «ενδεχομένως, τα πρόσωπα τα οποία ευθύνονται για τα χρέη του οφείλουν να αποδώσουν το ποσό των 215 260 ευρώ [...] εντός προθεσμίας 60 ημερών από την κοινοποίηση της

παρούσας απόφασης [...]». Στο άρθρο 3 της προσβαλλομένης απόφασεως ορίζονται ως αποδέκτες της τόσο η Ελληνική Δημοκρατία όσο και ο δικαιούχος.

- 17 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Αυγούστου 2001, το αιτούν άσκησε προσφυγή με την οποία επιδιώκει την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 18 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 Σεπτεμβρίου 2001, το αιτούν υπέβαλε επίσης την παρούσα αίτηση αναστολής της εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 19 Στις 20 Σεπτεμβρίου 2001, η Επιτροπή κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως αυτής.
- 20 Βάσει της δικογραφίας, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά ότι διαθέτει όλα τα αναγκαία στοιχεία για να αποφανθεί επί της παρούσας αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως, χωρίς να είναι σκόπιμο να ακούσει τις προφορικές παρατηρήσεις των διαδίκων.

Συμπεπτικό

- 21 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ και του άρθρου 4 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21), το Πρωτοδικείο δύναται, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάσσει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.

- 22 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου προβλέπει ότι μια αίτηση προσωρινών μέτρων πρέπει να προσδιορίζει τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως (*fumus boni juris*), τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, και επομένως μια αίτηση αναστολής είναι απορριπτέα εφόσον δεν πληρούνται μία από αυτές [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P(R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψη 30· διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 10ης Φεβρουαρίου 1999, T-211/98 R, Willeme κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1999, σ. I-A-15 και II-57, σκέψη 18, επιβεβαιωθείσα κατόπιν αιτήσεως αναιρέσεως με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 1999, C-65/99 P(R), Willeme κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-1857, και διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουλίου 1999, T-143/99 R, Hortiplant κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-2451, σκέψη 15].
- 23 Εν προκειμένω, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής κρίνει σκόπιμο να εξετάσει κατ' αρχάς αν πληρούνται η προϋπόθεση σχετικά με τον επείγοντα χαρακτήρα της αιτήσεως.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 24 Το αιτούν προβάλλει ότι η εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως θα του προκαλούσε προφανή ηθική βλάβη.
- 25 Πρώτον, υποστηρίζει ότι οι παρατυπίες, οι οποίες φέρονται ως «επιβεβαιωθείσες» με την προσβαλλόμενη απόφαση, θίγουν κατά τρόπο πασιδηλο και καταλυτικό τη δημόσια εικόνα και τη φήμη του ως φορέα διαχειρίσεως σχεδίων χρηματοδοτούμενων με δημόσιους πόρους.
- 26 Δεύτερον, το αιτούν υποστηρίζει ότι, για την εκτίμηση του επείγοντος χαρακτήρα και της σπουδαιότητας των δυσμενέστατων συνεπειών της ηθικής βλάβης, πρέπει να

ληφθούν υπόψη οι θεσμικές εγγυήσεις της διαχειριστικής λειτουργίας της επιτροπής ερευνών του αιτούντος αναφορικά με τις δραστηριότητες του δικαιούχου. Επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με το ισχύον εθνικό δίκαιο (ήτοι, το άρθρο 50, παράγραφοι 1, 2 και 4, του νόμου 2413/1996, το προεδρικό διάταγμα 432/1981 και την κοινή υπουργική απόφαση ΚΑ/679 της 22ας Αυγούστου 1996 των υπουργών Οικονομικών και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων), η επιτροπή ερευνών αποτελεί το κύριο όργανο διαχείρισης του συσταθέντος ειδικού λογαριασμού. Ανάλογος με την επιτροπή ερευνών οργανισμός υφίσταται σε κάθε ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα στην Ελλάδα. Στόχος της επιτροπής ερευνών είναι η διάθεση και η διαχείριση των κονδυλίων που προορίζονται για την κάλυψη των δαπανών επιστημονικής έρευνας, εκπαίδευσης, οργανώσεως, τεχνολογικής αναπτύξεως και παροχής των σχετικών υπηρεσιών, ανεξαρτήτως του αιτούντος, το οποίο, πάντως, εκτελεί καθήκοντα παρακολουθήσεως και ελέγχου. Η ηθική βλάβη για την επιτροπή ερευνών και για το πανεπιστήμιο γενικώς πρέπει να εκτιμηθεί σε άμεση συνάρτηση με τις αιτιάσεις που διατυπώνονται στην κύρια προσφυγή. Κατά το αιτούν, οι αιτιάσεις αυτές αναφέρονται στον τρόπο κατά τον οποίο διενεργήθηκε ο επιτόπιος έλεγχος, στην απουσία συμπεράσματος αντληθέντος από τον εν λόγω έλεγχο και στη σημαντική καθυστέρηση με την οποία περατώθηκε ο έλεγχος αυτός, ενόψει, ιδίως, του γεγονότος ότι η χρηματοδότηση ανεστάλη επί μακρόν χωρίς απόφαση της Επιτροπής, και των νέων αντιλήψεων και μεθόδων που υιοθέτησε έκτοτε ο κοινοτικός νομοθέτης στον οικείο τομέα.

27

Κατά το αιτούν, η άμεση εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως θα συνεπήγετο αυταπόδεικτη ηθική μείωσή του, μη ανταποκρινόμενη, κατά την αυστηρότητά της, στη φήμη του, ενώ, σε περίπτωση αναστολής εκτελέσεως, η φήμη αυτή θα παρέμενε ακέραια και αλώβητη μέχρι να αποφανθεί οριστικά το Πρωτοδικείο επί της ουσίας της υποθέσεως. Επιπλέον, η εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως θα αποτελούσε ένα πρωτοφανές ηθικό στίγμα στην ιστορία της επιτροπής ερευνών και θα εμπόδιζε τη δημόσια προβολή της δραστηριότητάς του αιτούντος.

28

Τέλος, το αιτούν προβάλλει ότι η εν λόγω ηθική βλάβη είναι εξ αντικειμένου ανεπανόρθωτη, ιδίως διότι η εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως θα του στέρησε την ιδιότητα του οργάνου διαχείρισεως κοινοτικών και άλλων χρηματοδοτήσεων.

- 29 Το αιτούν επισημαίνει πάντως ότι, λαμβανομένων υπόψη των οικονομικών δυνατοτήτων του, εγγυάται την ανά πάσα στιγμή εκτέλεση της προσβαλλομένης απόφασης.
- 30 Η Επιτροπή προβάλλει ότι το αιτούν δεν ισχυρίζεται ότι θα υφίστατο ανεπανόρθωτη υλική ζημία τέτοια ώστε να μην είναι σε θέση να εξακολουθήσει τη λειτουργία του. Κατά την Επιτροπή, η οικονομική επιφάνεια του αιτούντος αρκεί για να εγγυηθεί την εκτέλεση της προσβαλλομένης απόφασης.
- 31 Όσον αφορά την προβαλλόμενη προσβολή της φήμης του αιτούντος, η Επιτροπή παρατηρεί ότι αυτό δεν παραθέτει συγκεκριμένα στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η προβαλλόμενη ηθική βλάβη την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη με την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης δεν θα μπορούσε να επανορθωθεί με την απόφαση η οποία θα εκδοθεί επί της κύριας δίκης. Εφόσον η εν λόγω ηθική βλάβη συνδέεται με την προβαλλόμενη απόφαση και, ειδικότερα, με τη διαπίστωση όσον αφορά την ύπαρξη παρατυπιών, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι μόνον η απόφαση επί της ουσίας θα μπορούσε να την αποτρέψει. Η βλάβη αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ανεπανόρθωτη κατά την έννοια της νομολογίας (προμνημονευθείσα διάταξη Hortiplant κατά Επιτροπής, σκέψεις 17 έως 20).

Η εκτίμηση του κρίνοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

- 32 Ο επείγων χαρακτήρας μιας αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση προς την ανάγκη η οποία υφίσταται για την έκδοση προσωρινής απόφασης προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο ο οποίος ζητεί το προσωρινό μέτρο. Στον διάδικο αυτόν απόκειται να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμείνει την έκβαση της κύριας δίκης χωρίς να υποστεί ζημία τέτοιας φύσεως (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 2000, C-278/00 R, Ελλάδα κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-8787, σκέψη 14· διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 1998, T-73/98 R, Prayon-Rupel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2769, σκέψη 36, και διάταξη της 28ης Μαΐου 2001, T-53/01 R, Poste Italiane κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-1479, σκέψη 110). Για να μπορούσε να εκτιμήσει αν η ζημία την οποία προβάλλει ο αιτών διάδικος έχει σοβαρό και ανεπανόρθωτο χαρακτήρα και δικαιολογεί, συνεπώς, την κατ' εξαίρεση αναστολή εκτελέσεως μιας

αποφάσεως, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής πρέπει να διαθέτει συγκεκριμένες ενδείξεις επιτρέπουσες να εκτιμήσει τις ακριβείς συνέπειες που πιθανώς να προέκυπταν από την έλλειψη των ζητούμενων μέτρων (διάταξη του Προέδρου του τέταρτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου της 2ας Απριλίου 1998, T-86/96 R, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen και Harag-Lloyd κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-641, σκέψη 64, και προμνημονευθείσα διάταξη Hortiplant κατά Επιτροπής, σκέψη 18).

33 Δεν είναι πάντως αναγκαίο να αποδεικνύεται με απόλυτη βεβαιότητα ο επικείμενος χαρακτήρας της προβαλλόμενης ζημίας. Αρκεί, ιδιαίτερα όταν η επέλευση της ζημίας εξαρτάται από τη συνδρομή ενός συνόλου παραγόντων, να μπορεί να προβλεφθεί με επαρκή βαθμό πιθανολογήσεως [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 1995, C-149/95 P(R), Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., Συλλογή 1995, σ. I-2165, σκέψη 38].

34 Επισημαίνεται εκ προοιμίου ότι, στην αίτηση αναστολής εκτελέσεως, το αιτούν δηλώνει ότι δεν μπορεί να εγγυηθεί την εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Σε έγγραφο της αντιπροστάνας και προέδρου της επιτροπής ερευνών του αιτούντος, το οποίο περιλαμβάνεται στην αίτηση αναστολής εκτελέσεως, παρατίθενται τα ακόλουθα στοιχεία:

«Το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, το μεγαλύτερο ελληνικό Πανεπιστήμιο με 60 000 φοιτητές, 2 000 μόνιμο ερευνητικό προσωπικό, 2 000 τεχνικό, 9 σχολές και 43 τμήματα εκτελεί πάνω από 3 500 προγράμματα με ετήσιες εξωτερικές χρηματοδοτήσεις 16 δις [δραχμών] (GRD) [46 955 245 ευρώ] περίπου.»

35 Κατά συνέπεια, το αιτούν είναι εκ πρώτης όψεως σε θέση να προβεί αμέσως στην εκτέλεση της αποφάσεως.

- 36 Όσον αφορά την ηθική βλάβη την οποία επικαλείται το αιτούν, και αν ακόμη υπο-
 τεθεί ότι η εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως θα μπορούσε να επιφέρει τις
 προβαλλόμενες αρνητικές συνέπειες, πρέπει να διαπιστωθεί ότι το αιτούν δεν μπορεί
 να επικαλεστεί λυσιτελώς, για να αποδείξει την ύπαρξη σοβαρής και ανεπανόρθω-
 της ζημίας, ότι μόνον η αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως θα
 μπορούσε να αποτρέψει την προσβολή της φήμης του ή τη στέρηση της δυνατότητάς
 του να διαχειρίζεται στο μέλλον σχέδια χρηματοδοτούμενα με δημόσιους πόρους.
 Συγκεκριμένα, η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως στο πλαίσιο της κύριας
 δίκης θα καθιστούσε δυνατή την προσήκουσα αποκατάσταση τέτοιας ηθικής βλάβης
 (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 1981, 59/80 και 129/80, Turner κατά
 Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 1883, σκέψη 74· διατάξεις του Προέδρου του Πρωτο-
 δικείου της 11ης Απριλίου 1995, T-82/95 R, Gómez de Enterría κατά Κοινοβουλίου,
 Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. I-A-91 και II-297, σκέψη 21, της 10ης Φεβρουαρίου 1999,
 Willeme κατά Επιτροπής, προμνημονευθείσα, σκέψη 43· της 25ης Μαρτίου 1999,
 Willeme κατά Επιτροπής, προμνημονευθείσα, και της 21ης Σεπτεμβρίου 2001,
 T-138/01 R, F κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή,
 σκέψη 49).
- 37 Επομένως, εν προκειμένω, όσον αφορά την ηθική βλάβη, δεν συντρέχει η προ-
 ύποθεση του επείγοντος χαρακτήρα, καθόσον ο σκοπός της διαδικασίας των
 ασφαλιστικών μέτρων δεν είναι να εξασφαλιστεί η αποκατάσταση μιας ζημίας, αλλά
 να κατοχυρωθεί η πλήρης αποτελεσματικότητα της αποφάσεως επί της ουσίας
 (προμνημονευθείσα διάταξη της 25ης Μαρτίου 1999, Willeme κατά Επιτροπής,
 σκέψη 62).
- 38 Είναι εν πάση περιπτώσει πιθανό, η προσβολή της φήμης του αιτούντος, αν πράγματι
 συνέτρεχε, να μην απορρέει από την εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως
 αλλά, στην πραγματικότητα, από την ίδια την έκδοσή της. Κατά συνέπεια, και αν
 ακόμη διατασσόταν η αναστολή εκτελέσεως που ζητεί το αιτούν, δεν θα μπορούσε
 να αποτραπεί η επέλευση της προβαλλόμενης ηθικής βλάβης.
- 39 Εφόσον δεν αποδείχθηκε ότι συντρέχει επείγων χαρακτήρας, δεν είναι αναγκαίο να
 εξετασθεί η προϋπόθεση περί *fumus boni juris*.
- 40 Κατά συνέπεια, η αίτηση αναστολής εκτελέσεως είναι απορριπτέα.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναστολής εκτελέσεως.**

- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 18 Οκτωβρίου 2001.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf